

стимулювати підприємницьку інноваційну діяльність; сформувати повноцінну інноваційну інфраструктуру; розвивати фондовий та страховий ринки, а також банківську систему; забезпечити відповідні умови для ефективної діяльності приватних інвесторів. Ми вважаємо, що це створить атмосферу для розвитку різних форм венчурного інвестування та спрямування венчурних інвестицій у молоді підприємства.

Список використаних джерел:

1. Власова І. В. Венчурний капітал як особлива форма капіталу / І. В. Власова. – 2015. – №1. – С. 69–73.
2. Замлинський В. А. Сучасний стан та перспективи розвитку венчурного інвестування як складової фінансового забезпечення інноваційної діяльності України / В. А. Замлинський. – 2014. – №5. – С. 172–179.
3. Зеньков А. 7 главных отличий венчурных инвесторов от традиционных [Електронний ресурс] / Алексей Зеньков. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://rb.ru/story/traditional-vs-venture/>.
4. Зянько В.В. Венчурне інвестування та особливості його розвитку в Україні [Електронний ресурс] / Зянько В.В.. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.businesslaw.org.ua/venture-investment/>.

УДК 336.717.061.1

Майорова Т.В.,

д.е.н., професор кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

Косянчук М.С., Ігнатюк В.А.,

студенти 3 курсу, ФФ, 301 група

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Факторинг і форфейтинг як специфічні банківські продукти

Банківський кредит – найбільш розповсюджене джерело фінансування господарської діяльності, яке стимулює економічні процеси. Факторинг та

форфейтинг – специфічні банківські продукти, які з кожним роком набувають все більшого поширення. Сучасна практика ведення бізнесу вимагає від постачальників особливою гнучкості. Для того щоб продавати товар, найчастіше доводиться надавати покупцеві відстрочку платежу. Форфейтинг, як і факторинг забезпечує відчутні переваги для покупців. Виходить, що їм немає необхідності виводити з обігу грошові кошти для здійснення авансових платежів. Споживачі можуть чітко планувати дати погашення дебіторської заборгованості. Головне при такому зваженому підході – клієнт мінімізує ризики. [1]

В умовах швидкозмінних ринкових відносин та нестабільної кон'юнктури все більшого значення набуває використання таких видів кредитування, як факторинг, форфейтинг, лізинг, кредитування на основі документарного акредитива тощо. Факторинг визначається як придбання права на стягнення боргів, перепродаж товарів і послуг з подальшим отриманням платежів за ними. Форфейтинг представляє собою фінансування торгівлі шляхом обліку переказних векселів без права регресу, тобто покупець векселя бере на себе весь ризик неплатежу і не може пред'явити претензії попередньому власнику. Сутність операції форфейтингу полягає у тому, що продавець, надаючи відстрочку платежу, може вимагати від покупця виписати боргову розписку (вексель).

Хоч в форфейтингу, як і в факторингу, проводяться операції з реалізації дебіторської заборгованості, але при форфейтингу банк оформляє купівлю-продаж векселів на повну вартість угоди і на весь її термін. Таким чином, кредитна організація бере на себе всі комерційні ризики без регресу на постачальника. Безумовно, така форма співпраці вигідніше для експортера. Якщо факторингові договори укладаються зазвичай на короткий термін (до 180 днів), то операції форфейтингу мають середньо- та довгострокову перспективу. Бувають угоди, які підписуються і на 10 років. При цьому, надаючи відстрочку покупцеві, продавець вимагає від нього складання боргової розписки у вигляді векселя. [2]

Вексель гарантує оплату при настанні терміну платежу. Інтерес форфейтера полягає в знижці, яку він отримує від номінальної величини боргового зобов'язання. Розмір знижки або дисконту безпосередньо залежить від ринкової ситуації і величини ризиків. Послуги факторингу і форфейтингу користуються великим попитом. При цьому вони мають певні порівняльні характеристики, які роблять їх унікальними:

- об'єктом факторингової операції є рахунок-фактура на реалізацію, об'єктом форфейтингу визнано боргове зобов'язання;
- хоча в форфейтингу, як і в факторингу, відбувається реалізація дебіторської заборгованості, термін форфейтинга триває набагато довше;
- основною відмінністю факторингу від форфейтинга є розмір виплати постачальнику, фактор авансує 70-90%, форфейтер платить все за вирахуванням дисконту;
- форфейтер на відміну від фактора приймає всі ризики на себе;
- послуга факторингу не має на увазі перепродаж активу, в той час як форфейтер активно використовує функціонал вторинного ринку;
- факторинг не потребує поручителя, в той час як форфейтинг забезпечується гарантією третьої особи. [3]

За даними організації FactorsChainInternational в економічно розвинених країнах, наприклад в тих, які за даними Світового Банку 2015 року увійшли в десятку країн світу з найвищим рівнем ВВП, ринок класичного факторингу в 2015 році оцінювався колосальними сумами: Китай - 406 102 млн. Євро; Великобританія – 350622 млн. Євро; Італія –183004 млн. Євро; США – 9500 млн. Євро.

Що стосується України, то за інформацією Національного комітету фінансових послуг, обсяг договорів факторингу в Україні в 2015 році склав 16 560 000 000 грн. або приблизно 631 500 000 євро. З них обсяг класичного факторингу склав всього 5,6 млрд. грн. або 213 600 000 євро. [4]

Найбільший розвиток форфейтинг одержав у країнах, де відносно слабо розвинуто державне кредитування експорту. Спочатку форфейтування

здійснювалося комерційними банками, але у міру збільшення обсягу операцій стали створюватися спеціалізовані інститути. У даний час одним з основних центрів форфейтингу є Лондон, оскільки експорт багатьох європейських країн давно фінансується з цього міста, а також значна частина форфейтингового бізнесу сконцентрована у Німеччині. В Україні форфейтинг розвиваються помірними темпами. [5]

В цілому, як факторинг, так і форфейтинг є специфічними банківськими продуктами, які сприяють розвитку різноманітних сфер господарської діяльності і стимулюванню економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Порівняльна характеристика операцій факторингу та форфейтингу [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/27982/1/Derkach.pdf>
2. Факторинг і форфейтинг як методи альтернативного кредитування [електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9._EISN_2007/Economics/21449.doc.htm
3. Отличие факторинга от форфейтинга [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.1factor.ru/what-esteem/232/>
4. Форфейтинг як послуга ринку позик [електронний ресурс] – Режим доступу: https://pidruchniki.com/2015060964930/finansii/forfeiting_posluga_rinku_pozik
5. Почему в Украине не развивается классический факторинг [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://factoring-finance.com.ua/ru/chomu-v-ukra%D1%97ni-ne-rozvivayetsya-klasichnij-factoring/>